

najpogostejše in najznačilnejše pojave jezika... In povrh vsega so si romanski in slovanski jeziki tako zelo različni — pomislimo samo na morfologijo! Močno pogrešamo učbenik, kot je na primer Gradova Italijanska začetnica (Italijanščina za male začetnike, Ljubljana 1961). Učitelj tudi nima možnosti za dodatno spodbujanje svojih malih učencev, saj jim npr. ne more obljubiti izleta v Slovenijo ali pa jih poslali na tekmovanje v znanju slovenščine.

Vsekakor se pojavlja vrsta težkih problemov pri učenju devet- do enajstletnih otrok, obenem pa je to izredno privlačno, povsem novo delovno področje slovenista, ki ga še posebej spodbuja dejstvo, da so se naši sosedi začeli zanimati za ta jezik, ki je bil v preteklosti tolikokrat zapostavljen.

Pogum zbujata tudi število staršev oziroma otrok, ki se želijo naučiti slovenščino. V Foglianu je bilo interesentov toliko, da je bilo potrebno omejiti vpis samo na tretji, četrti in peti razred, pa

še tu je bilo kandidatov toliko, da sta se morali oblikovati dve skupini. Najprej sem mislil, da je to samo začetno navdušenje, toda za zdaj sploh ni osipa. Zanimivo je tudi, da so učenci domala izključno italijanske narodnosti, ne pa otroci slovenskih staršev, čeprav je bila v okolici Fogliana nekoč precejšnja slovenska manjšina. Vpisana sta le dva učenca, katerih eden izmed staršev govori slovensko, (kar nas opozarja na procese, ki bi jih bilo potrebno še posebej premisliti!) Vsi drugi učenci so italijanske narodnosti in je tako težaj odsev spontanega zanimanja za sosednjo narodnost, odsev potrebe, ki raste iz vsakdanjih opravkov in poti onstran meje.

Življenje se plete prek državnih in narodnostnih mej in počasi slabijo pregrade. Mogoče nastaja na tem področju neka nova kvaliteta z daljnosežnimi posledicami, ki pa jih bo potrebno temeljiteje premisliti, kot dopušča prostor informativnega zapisa.

Zoltan Jan

J. Mrkalj-Kadmus

Aforizmi

Zob za zob, pa bomo imeli brezobno človeštvo.

Delo je naredilo človeka, kdo pa kralje in prince?

Ne streljajte na življenjske cilje!

Meni ni toliko do zmage, dajte mi samo zasluge.

Nekatere plačujejo po delu, nekatere pa po imenu.

Zanima me, koliko ljudi mora puška postreliti, da se amortizira.

Rekli so mu, da je absolutna ničla, pa je bil ponosen, da je nedosegljiv.

Delovni ljudje, ne razmišljajte, stroji vam lahko odrežejo prste.

Če hočeš človeku podstaviti nogo, se mu moraš močno približati.
Pomagali so mu na zeleno vejo, pa jim je pobral vse sadeže.
Tudi jaz bi zmagoval, če bi imel rezervirano mesto v prvih vrstah.
Pomagali so mi, da se postavim na noge. Držali so me za ušesa.
Na odgovornih in visokih položajih je prepovedano vkopavati se.
Dviganje rok je tudi znak vdaje.
Vse, kar se plazi, še ni človek.
Čeprav smo gospodarji položaja, ostanimo še vedno rajši tovariši.
Komaj sem zlezel na konja, že so me zajahali.
Če že držijo vse niti v svojih rokah, naučimo jih še šivati.
Do nebes so me povzdignili, potem pa spustili.
Od volov se biki nimajo kaj naučiti.
Grešiti je človeško, je rekel bog in naredil človeka.
V boju s samim seboj večkrat zmaga slabši.
Pazite se zahrbtnožev, ki so brez hrbtenice.
Prebil sem led, potopite se za mano.
Vsi so trdili, da je konj, on pa je delal na delovnem mestu osla.
Če hodiš po človekovih sledovih, naletiš večkrat na psa.
Vse veliko počiva na malem človeku.
Nikoli ni mogel globoko misliti, dokler ni globoko pogledal v kozarec.
Bežimo, zmaga je naša.
Če trkaš na človekovo vest, se ponavadi le usta odprejo.
Vsak je svoje sreče kovač, če ima več želez v ognju.
Tisti, ki živijo v oblakih, upajo, da se vremena ne bodo zjasnila.
Prepovedano se je zaletavati v zid s prazno glavo.